

Talan väckt den 4 juni 2007 – Comité de défense de la viticulture charentaise mot Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål T-192/07)**

(2007/C 170/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Comité de défense de la viticulture charentaise (Sainte-Sévère, Frankrike) (ombud: advokaten C.-E. Gudin)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr SG-Greffe (2007) D/202076 av den 3 april 2007, riktat till sökandens företrädare och därmed ogiltigförklara den angripna rättsakten i förevarande talan,
- ogiltigförklara kommissionens beslut i dess helhet, genom vilket kommissionen avlog sökandens klagomål.

Grunder och huvudargument

Kommissionen beslutade genom beslut av den 3 april 2007 att inte bifalla sökandens klagomål avseende ett påstått åsidosättande av artikel 81 EG av Institut National des Appellations d'Origine (INAO) i Frankrike och påstått åsidosättande av artiklarna 81 EG och 82 EG av stora handelshus för eau de vie de cognac (Ärende COMP/38863/B2-MODEF). Sökanden begär genom förevarande talan att detta beslut skall ogiltigförklaras.

Sökanden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan.

Den första grunden avser att den ledamot av kommissionen som skrev under den angripna rättsakten inte var behörig, eftersom han skrev under "på kommissionens vägnar",

Sökanden gör för det andra gällande att beslutet inte var tillräckligt motiverat, eftersom kommissionen i sin skrivelse med avslag på klagomålet inte besvarade klagomålet på samtliga punkter.

Sökanden gör i sin tredje grund gällande att kommissionen inte undersökte klagomålet tillräckligt noggrant.

Talan väckt den 5 juni 2007 – Góraždze Cement S.A. (Chorula, Polen) mot Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål T-193/07)**

(2007/C 170/70)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Góraždze Cement S.A. (Chorula, Polen) (ombud: R. Forbes, Solicitor, och advokaten P. Muñiz)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden anför fem grunder till stöd för sitt yrkande att kommissionens beslut av den 26 mars 2007 om underkännande av den nationella fördelningsplan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som anmälts av Polen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat direktivet) skall ogiltigförklaras:

- a) Sökanden hävdar att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 9.3 i direktivet eftersom ett negativt beslut bara får fattas inom tre månader efter att den nationella fördelningsplanen meddelades. Sökanden hävdar vidare att den hade en berättigad förväntning om att ett beslut om underkännande skall fattas inom tre månader och att den nationella fördelningsplanen måste anses ha godtagits när tidsfristen har löpt ut.
- b) Sökanden hävdar att det angripna beslutet strider mot artiklarna 9.3 och 11.2 i direktivet eftersom det begränsar den slags ändringar som den berörda medlemsstaten kan föreslå, särskilt så eftersom beslutet sägs hindra att det totala antalet rätter ändras. Enligt sökanden begränsar däremot inte direktivet medlemsstaternas frihet att föreslå ändringar.
- c) Enligt sökanden inkräktar beslutet på medlemsstaternas behörighet eftersom det leder till att kommissionen de facto ensidigt beslutar om innehållet i den nationella fördelningsplanen. Detta innebär ett åsidosättande av kompetensfördelningen enligt artiklarna 9 och 11 och av artikel 10 EG avseende principen om lojal samverkan.

- d) Sökanden anför vidare att det angripna beslutet innehåller en felaktig tillämpning av kriterierna 2 och 3 i bilaga III till direktivet eftersom det inte är de mest representativa utsläpps-siffrorna som har tillämpats, vilket har lett till en felbedömning av fakta i ärendet.
- e) Sökanden hävdar slutligen att det angripna beslutet utgör ett åsidosättande av artikel 30.2 i och kriterium 1 i bilaga III till direktivet, då Polens särskilda situation i egenskap av ny medlemsstat inte har beaktats, och då strängare krav än de som föreskrivs i Kyotoprotokollet har uppställts.

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EGT 2003, L 275, s. 32).

Talan väckt den 5 juni 2007 – Lafarge Cement SA mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål T-195/07)

(2007/C 170/71)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Lafarge Cement SA (ombud: P.K. Rosiak och advokaten F. Puel)

Svarande: Europeiska gemenskapernas kommission

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 26 mars 2007 angående den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som Polen anmält till kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall ogiltigförklara kommissionens beslut K(2007) 1295 av den 26 mars 2007 angående den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter för växthusgaser som Polen anmält till kommissionen för perioden 2008-2012 i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (¹). I beslutet fastslog kommissionen att vissa delar av den polska planen för fördelning av utsläppsrätter avseende koldioxidutsläpp för perioden 2008-2012, som anmälts till kommissionen den 30 juni 2006, inte var förenliga med kriterierna i artikel 9.1 och 9.3, artikel 10 och artikel 13.2 samt i bilaga III, samtliga i direktiv 2003/87/EG. I det ifrågasatta beslutet minskades gränsen för de årliga utsläppen av koldioxid i Polen under perioden 2008-2012 med 26,7 procent i förhållande till den nationella plan för fördelning av utsläppsrätter som Polen anmält till kommissionen.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG genom att anta beslutet efter utgången av den i nämnda artikel föreskrivna tremånadersfristen. Sökanden anser att kommissionen den 26 mars 2007 inte hade behörighet att anta det ifrågasatta beslutet, eller att den åtminstone åsidosatte väsentliga förfarandeföreskrifter.

Sökanden har för det andra gjort gällande att kommissionen åsidosatte kriterierna 1 och 2 i bilaga III till direktiv 2003/87/EG genom att utan grund minska den av Polen utarbetade fördelningen av utsläppsrätter till en nivå som väsentligt understeg den nivå som ursprungligen anmälts, vilken var förenlig med Polens skyldigheter enligt Kyoto-avtalet.

Sökanden har vidare gjort gällande att kommissionen genom att anta det ifrågasatta beslutet åsidosatte artikel 9.3 jämförd med artikel 11.2 i direktiv 2003/87/EG samt principen om berättigade förväntningar och samarbetsprincipen. I stället för att beakta den begränsade behörighet som följer av artikel 9.3 i direktiv 2003/87/EG tillämpade kommissionen i det ifrågasatta beslutet sin egen metod för att fastställa fördelningen av det årliga genomsnittliga antalet utsläppsrätter för Polen, utan att beakta den metod som följer av PNAQ II, varvid denna fördelning ålades Polen med stöd av en behörighet som enligt direktivet tillkommer medlemsstaten. Enligt sökanden har kommissionen åsidosatt principen om samarbete mellan gemenskapsinstitutionerna och organen i medlemsstaterna genom att inte informera Polen om tillämpningen av en egen ekonomisk modell innan det ifrågasatta beslutet antogs, vilket medförde att Polen och berörda näringsidkare undandrogs möjligheten att yttra sig angående modellens ändamålsenlighet och möjligheten att kunna ifrågasätta de uppgifter och principer som låg till grund för kommissionens beslut.

För det fjärde har sökanden gjort gällande att kommissionen åsidosatte kriterium 3 i bilaga III till direktiv 2003/87/EG genom att använda sig av inaktuella uppgifter angående ökningen av BNP, genom att grunda sig på alltför allmänna uppgifter för att kunna räkna fram mängden koldioxidutsläpp och genom att godtyckligt minska den årliga mängden koldioxidutsläpp med ytterligare 2,5 procent.